

Sygn. akt V KK 271/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie P. G.

skazanego z art. 278 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 20 września 2017 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 1 sierpnia 2013 roku, sygn. akt VII K (...).

**uchyla pkt III i IV zaskarżonego wyroku i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 1 sierpnia 2013 roku, sygn. akt VII K (...), Sąd Rejonowy w W., po rozpoznaniu sprawy P. G., uznał go za winnego czynu z art. 13 § 1 w zw. z art. 278 § 1 k.k. oraz czynu z art. 278 § 1 w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzył mu kary po 8 miesięcy

pozbawienia wolności. Łącząc powyższe kary jednostkowe Sąd Rejonowy orzekł karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok zaoczny uprawomocnił się w pierwszej instancji z dniem 4 września 2013 roku, bez postępowania odwoławczego.

Od tego prawomocnego wyroku Prokurator Generalny wniósł kasację na korzyść skazanego, w której zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu, na podstawie tego przepisu, za przypisane skazanemu przestępstwa, opisane w pkt I i II komparycji wyroku, kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w wymiarze przekraczającym górną granicę sumy orzeczonych wobec skazanego jednostkowych kar pozbawienia wolności, podlegających połączeniu. W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. Stosownie do treści 86 § 1 k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Trafnie zauważa skarżący, że w niniejszej sprawie oznaczało to możliwość orzeczenia wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 8 miesięcy do 16 miesięcy, czyli roku i 4 miesięcy. Orzekając karę łączną roku i 6 miesięcy, czyli 18 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego, którego wpływ na treść rozstrzygnięcia jest oczywisty. W takim stanie rzeczy

koniecznym okazało się uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt III, a także IV, oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Rejonowy baczyć powinien starannie na ramy orzekania o karze łącznej, wynikające z regulacji prawa materialnego, w szczególności art. 86 § 1 k.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

r.g.